

یادداشت
<p>سردار و واقعاً فراجحای بود</p> <p>دکتر حمیدرضا آصفی</p> <p>سردار به معنای واقعی فراجحای بود؛ یعنی ادا در نمی آورد. اگر آدم ادا درنیآورد، بالاخره جایی معلوم می شود. البته ایشان تنها یک قطب نما داشت و آن ولایت و رهبری بود و ذیل آن تمام جناح ها را به یک شکل می دید. باور او در اطاعت از رهبری خلاصه می شد و واقعاً فراجحایی بود. دکتر حمیدرضا آصفی سخنگوی اسبق وزارت خارجه و دیپلمات ارشدی است که اکنون چند سالی است از کسوت دیپلماسی کنار کشیده است ولی همچنان از تحلیل های عمیق و پرنکته ای برخوردار است. او معتقد است نه تنها دیپلماسی با میدان در تضاد نیست، بلکه میدان پشتوانه ای دیپلماسی است؛ یعنی اگر مؤلفه های اقتدار هر کشوری گرفته شود، کاری از دیپلماسی ساخته نیست؛ چون دیپلماسی به غیر از میدان پشتوانه ای ندارد. با توجه به شائبه هایی که چندی پیش در خصوص تضاد و دوگانگی بین دو حوزه ی دیپلماسی و میدان مطرح شده بود، شما چه نظری در مورد ارتباط این دو حوزه دارید؟ آیا واقعاً این دو حوزه متفاوت و منفک از یکدیگرند؟ ما باید اول بدانیم که دیپلماسی و میدان چه معنایی دارد. آیا این دو حوزه با هم در تضاد هستند، یا مکمل یکدیگرند؟ اصلاً دیپلماسی چیست؟ دیپلماسی، یعنی راه و روشی برای تأمین منافع ملی کشورها؛ حالا هر کشوری که باشد. آمریکا با دیپلماسی اش به دنبال منافع ملی خود است، منافع ملی اش را نامشروع تعریف کرده است. خوب، دیپلماسی کشورهای دیگر مثل روسیه و چین هم در خدمت منافع ملی شان است، حتی ایران هم همین طور است. منافع ملی هر کشوری، بستگی به جوهره ی آن حکومت دارد. هر کشوری منافع ملی خود را به گونه ای تعریف کرده است. وقتی دیپلماسی برآیند اقتدار هر کشوری باشد، منافع ملی اش تأمین می شود. اقتدار هر کشور ناشی از قدرت اقتصادی، توان نظامی، قدرت فرهنگی، توان تأثیر گذاری بر مراکز و کشورهای دیگر، بسیج افکار عمومی یا دیپلماسی عمومی است. حالا یک کشور به لحاظ اقتصادی خیلی قوی است، ولی به لحاظ نظامی ضعیف تر است و از آن بهره می گیرد. پس، نه تنها دیپلماسی با میدان در تضاد نیست، بلکه میدان پشتوانه ی دیپلماسی است؛ یعنی اگر مؤلفه های اقتدار هر کشوری گرفته شود، کاری از دیپلماسی ساخته نیست؛ چون دیپلماسی به غیر از میدان پشتوانه ای ندارد. پس، میدان نه تنها در ایران، بلکه در تمام دنیا پشتیبان دیپلماسی است. تفکیک این دو هم اشتباه است. آقای ویلیام برنز، مسئول سسی ای ای آمریکا در کتاب «گفت و گویای پشت پرده» می گوید، همیشه توان نظامی، دفاعی، قدرت اجماع سازی و تحریم ها پشتوانه ی دیپلماسی بوده است. او می گوید، توان نظامی ما باعث شده هر طور که می خواهیم کشورهای دیگر را اداره کنیم. شهید سلیمانی به چه میزان در منطقه تسهیل گر منافع ملی جمهوری اسلامی ایران بوده است؟ شما نقش ایشان در سیاست خارجی ایران را چگونه ارزیابی می کنید؟ سردار سلیمانی از ابتدای جنگ در کرمان به عده ای از جوانان آموزش داد، گردان درست کرد و به جبهه رفت. ایشان از آن موقع درگیر جنگ، مقاومت و مبارزه بود. در واقع، سردار سلیمانی یک بعلی نبود. ایشان فقط فرمانده نظامی نبود. ما فرماندهان نظامی زیادی داشتیم. خیلی از آن ها هم می عمرشان را در جنگ و جبهه و مقاومت بودند، ولی چرا تنها یکی سردار سلیمانی می شود؟ برای اینکه چندوجهی بود. قدرت تأثیر گذاری سردار سلیمانی روی گروه ها و جریان های خارجی بسیار زیاد بود. ایشان می توانست در داخل کشور با جریان های مختلف نظامی و سیاسی صحبت کند و اجماع درست کند. اگر به هر دلیل اجماع حاصل نمی شد، نظرات را به هم دیگر نزدیک می کرد؛ حتی ایشان در عراق، اقلیم کردستان، لبنان و فلسطین هم این گونه عمل می کرد. لبنان گروه ها و دیدگاه های متعددی دارد. با این که دست برتر در اختیار حزب الله است، ولی نمی توان با زور همه آنان امر و نهی کرد. هیچ کس در خط مقاومت حاضر نیست که عقیده ی تحمیلی بپذیرد. با این حال، سردار همه را به زیر یک چتر آورد. حاج قاسم عزیز به همان میزانی که در ارتباط با بسیاسیون و نظامیون موفق بود، همان قدر هم با مراجع و علمای دینی موفق بود. این باعث می شد که این دیپلماسی از وجوه متفاوت سردار سلیمانی بهره مند شود. اگر بخواهیم ماحصل دو حوزه ی دیپلماسی و میدان را ارزیابی کنیم، شما وزن کدام یک از این دو حوزه را سنگین تر می دانید؟ دیپلماسی همیشه متکی به میدان است؛ یعنی دیپلماسی در هر کشور متکی به مؤلفه های اقتدار آن کشور است. ممکن است کشوری به لحاظ نظامی ضعیف باشد، اما در اقتصاد و رسانه قوی باشد. بعضی از کشورهای کوچک، رسانه های متعددی درست می کنند؛ چون می خواهند فضای خبری دنیا را در اختیار بگیرند. با خود می گویند حالا که ما به لحاظ اقتصادی، اقلیمی، نظامی و جغرافیایی ظرفیت لازم را نداریم، پس، مؤلفه ی قدرت دیگری درست کنیم. آن مؤلفه ی قدرت را به سمت رسانه می برند. موضوع دیگر اینکه نمی توان این مطلب را به صورت کلی دید که وزن کدام بیشتر است. با فرض اینکه دیپلماسی متکی به مؤلفه های اقتدار داخلی و از جمله میدان است، ولی در شرایط مختلف، متفاوت است. یک وقت شما در بحران هستید، یک وقت در مشکلات یا جنگ. خوب، طبیعی است که میدان به کمک شما بیاید. در این شرایط، وزن میدان سنگین می شود. ما در خلال جنگ تحمیلی عراق با ایران، این قضیه را دیدیم. وقتی دیپلماسی تمام تلاش خود را کرد که اجلاس سران کشورهای متعهد را از عراق به جای دیگری منتقل کند و فشار روی دیپلماسی زیاد بود، میدان به کمک آمد؛ یعنی پالایشگاه الدوحه و سازمان کنفرانس اسلامی بمباران شد و دنیا گفت که عراق امن نیست. خود صدام گفت که من نمی توانم امنیت را تعریف کنم. خوب، در آن برهه، وزن میدان قوی تر و بیشتر بود و میدان به کمک دیپلماسی آمد.</p>
ادامه در صفحه ۲

از چند روز دیگر، بررسی بودجه سال ۱۴۰۱ در صحن علنی مجلس کلید می خورد و به واسطه همین موضوع تا حدودی می توان وضعیت اقتصادی و معیشتی کشور و مردم را در سال پیش رو پیش بینی کرد. سال ۱۴۰۰ که شاید به جرات بتوان سخت ترین سال اقتصادی پس از انقلاب نامید در آستانه اتمام است و همچنان وعده های دولت که خبر از برداشتن

یک عضو کمیسیون انرژی مجلس در گفت وگو با «اقتصاد سرآمد» مطرح کرد

اگر ظرفیت داخلی را باور می کردیم کارمان به اینجانی می رسید

سنگینی بار زندگی از دوش مردم بود به سرانجام نرسیده است و باید دید دولت سیزدهم در اولین آزمون بودجه نویسی خود چگونه عمل خواهد کرد. مروری بر شسرايط اقتصادی کشور نشان می دهد که همچنان آن طور که شایسته بوده است، نه تولید به مقصد اصلی خود رسیده و نه موانع پیش رو...

روزنامه اقتصاد سرآمد

مرکز پژوهش های مجلس اظهار نظر کارشناسی ارائه کرد

تایید طرح انتقال آب دریای عمان به سیستان و بلوچستان

بررسی «اقتصاد سرآمد» از کوچ نیروهای متخصص و ماهر

مهاجرت کارگر ساختمانی رانمی بیند؟

دستمزد کارگر ساده در سلیمانیه، ۳۰۰ هزار تومان است؛ یک استادکار ماهر تا روزی ۴۵۰ هزار تومان هم عایدی دارد؛ اما کار کارگران ایرانی در عراق، وجوه دیگری هم دارد؛ عدم برخورداری از خدمات حمایتی، نداشتن حق اعتراض، فقدان تشکّل و زندگی سخت در اتاقک های کارگری. از تبعاتی است که کارگر ایرانی به دلیل نادیده گرفتن مبحث ساخت و ساز در ایران باید در کشورهای دیگر متحمل ...

ایران هنوز الگوی بهینه کشت ندارد

چرا مدیریت آب در کشور صحیح نیست؟

عاطفه نظارتی زاده - سعید حمزه عضو هیئت علمی دانشگاه تهران معتقد است که مدیریت پرانگنده و جزیره ای بزرگترین مشکل مدیریت آب در ایران است. وی با بیان این که ایران در حیطه مدیریت منابع آب و به صورت کلان تر در حوزه محیط زیست با مشکلات زیادی مواجه است، اظهار کرد: برخی از این مشکلات جهانی هستند و به تغییر اقلیم و گرمایش جهانی برمی گردد که نباید نادیده گرفته شود؛ اما سلما قسمت بزرگی از مشکلات هم به سوء مدیریت یا مدیریت پرانگنده و جزیره ای برمی گردد. عضو هیئت علمی دانشگاه تهران با اشاره به این که امروز در جهان مدیریت یکپارچه و سیستمی منابع آب مطرح است، افزود: رسیدن به مدیریت یکپارچه منابع آب در درجه اول نیازمند داشتن نگاهی ملی برای مدیریت آب است. به این معنا که مدیریت آن را از مدیریت منطقه ای و استانی به مدیریت ملی تبدیل کنیم.

فعالیت سازمان ها در ایران، هماهنگ و یکپارچه نیست

وی با تصریح بر این که متاسفانه تاکنون از منظر حوزه آبریز به مسئله آب کشور نگاه نشده و بیشتر مدیریت منطقه ای مطرح بوده است، گفت: مشکل دیگری که وجود دارد این است که بین خیلی از سازمان ها، هماهنگی یکپارچه و مدیریت شده وجود ندارد. مثلاً بین سازمان جهان کشاورزی، سازمان محیط زیست و وزارت نیرو، هماهنگی مناسب وجود ندارد. حمزه در ادامه خاطر نشان کرد: منظورم از سطح هماهنگی بسیار پایین این است که مثلاً وزارت کشاورزی قصد دارد سطح زیر کشت را افزایش دهد؛ اما افزایش سطح زیر کشت مستلزم در اختیار داشتن منابع آبی کافی است. از طرف دیگر، وزارت نیرو قصد صرفه جویی در مصرف آب را دارد. عضو هیئت علمی دانشگاه تهران با تأکید بر این که ایجاد هماهنگی بین سازمان ها نیازمند نهاد بالاتری است تا بتواند این هماهنگی را ایجاد کند، یادآور شد: متاسفانه ایران هنوز الگوی بهینه کشت ندارد. به همین دلیل، مشخص نیست که هر منطقه کشور با توجه به پتانسیل های خاک و اقلیمی اش، برای کاشت چه محصولی مناسب است.

سطح علمی دانشگاه های ایران در زمینه مدیریت آب مورد استفاده قرار نمی گیرد وی با بیان این که دانشگاه های ایران از نظر علمی در زمینه مدیریت آب و استفاده از داده های ماهواره ای در سطوح بالایی قرار دارند؛ اما این توان علمی به درستی مورد استفاده قرار نمی گیرد، افزود: مشکل این است که ارتباط بین دانشگاه و صنعت به خوبی برقرار نشده است. حمزه با ذکر مثالی یادآور شد: مثلاً در مدلسازی هایی که انجام می دهیم باید نقشه خاک کشور در مقیاس مناسب یا الگوی کشت کشور را در اختیار داشته باشیم؛ اما هنوز برای این اطلاعات پایه موارد بهینه ای وجود ندارد و مستلزم سرمایه گذاری در کشور است. شاید هر ار گانی داشته باشه؛ اما چون ارتباط بین ارگان ها برقرار نیست، قابل استفاده برای همه نیست. عضو هیئت علمی دانشگاه تهران در پایان اظهار کرد: سازمان ها انتظار دارند که برنامه ای از دانشگاه دریافت کنند و به یکباره همه مشکلات شان حل شود. این انتظار واقعی نیست.

جناب آقای دکتر محمد علی شجاعی

انتصاب شایسته حضرت تعالی به عنوان معاون جهاد کشاورزی و ریاست سازمان اراضی کشور را تبریک عرض می نمایم و موفقیت های روز افزونتان را از خداوند متعال خواستارم.

علی دولتشاهی

دوره آموزشی
خبرنگار دریایی

آشنایی با خبرنگاری و سردبیری

در صنعت حمل و نقل دریایی

مدرس: رضا محمد علی بیگی

دانش آموخته مهندسی دریا دانشگاه صنعتی امیرکبیر

پژوهشگر و مدرس صنعت حمل و نقل دریایی با بیش از

۲۳ سال سابقه فعالیت در این حوزه

روزنامه اقتصاد سرآمد برای اولین بار در ایران برگزار می کند دوره آموزشی آشنایی

با خبرنگاری و سردبیری در صنعت حمل و نقل دریایی

عناوین دوره:

۱- تعریف صنعت دریایی و آشنایی با نقش ووظایف ذینفعان در گستره ملی و بین المللی - (۴ ساعت)

۲- آشنایی با زبان انگلیسی تخصصی با محوریت صنعت دریایی - (۳۲ ساعت)

۳- معرفی منابع معتبر ملی و بین المللی در صنعت حمل و نقل دریایی - (۴ ساعت)

۴- تولید محتوا و خبر به روش ساده سازی اطلاعات - (۴ ساعت)

۵- چالش ها و فرصت های پیش روی صنعت حمل و نقل دریایی ایران و بین الملل - (۶ ساعت)

طول دوره: ۵۰ ساعت

روش تدریس: حضوری و غیر حضوری

مخاطبین: خبرنگاران و سردبیران رسانه های دیداری و شنیداری - مدیران و کارشناسان روابط عمومی و امور

بین الملل سازمان ها و شرکت های دریایی و بندری - دانشجویان علاقمند به رشته خبرنگاری حوزه دریا

ثبت نام: ۰۲۱-۸۸۷۶۹۲۲۷

تلفن